

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14623/2024
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца „PORR-WERNER & WEBER“ д.о.о. Јагодина, чији је пуномоћник Драгиша Шћекић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Петронијевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Јагодини Гж 1316/23 од 16.04.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1316/23 од 16.04.2024. године, у делу којим је потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Јагодини П 1866/20 од 16.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1316/23 од 16.04.2024. године, у делу којим је потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Јагодини П 1866/20 од 16.09.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Јагодини П 1866/20 од 16.09.2021. године, исправљеном решењем истог суда П 1866/20 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати 2.154,46 динара на име дуга за пружене комуналне услуге за период од 20.06.2019. године до 20.05.2020. године са законском затезном каматом од 11.06.2020. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 10.860,00 динара. Ставом другим изреке, укинута је у целости решење јавног извршитеља Петра Петровића из ... ИИвк 114/20 од 09.07.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 31.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1316/23 од 16.04.2024. године, потврђена је пресуда Основног суда у Јагодини П 1866/20 од 16.09.2021. године, исправљена

решењем истог суда П 1866/20 од 10.03.2023. године, у ставу првом изреке, у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати трошкове извршног поступка у износу од 10.850,00 динара, и у ставу трећем изреке, а жалба тужене у том делу одбијена, као неоснована.

Против другостепене пресуде у делу у које је потврђено решење о трошковима поступка, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу понашања парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужена ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић